

tidende“, slet ikke har refereret den. Han begyndte med at sige, at naar vi nu traadte sammen her i dette Efteraar, kom vi med Arbejdsløshedens Spøgelse under Armen, og det er desværre en Sandhed. For et Par Uger siden var af omtrent 10,000 organiserede Bygningshaandværkere her i København godt 3,500 arbejdsløse, altsaa over en Trediedel, og det er nogle Uger siden, denne Opgørelse forelaa. Forholdene ere i dette Øjeblik sikkert endnu værre og ville sikkert blive fortvivlede i den kommende Vinter. Det er ikke, fordi Fagforeningerne ikke have gjort, hvad de have formaaet, for at sprede den ledige Arbejdskraft ud i Provinserne. Tværtimod, jeg ved saaledes, at Murernes Fagforening i denne Sommer har haft 700 Medlemmer af deres Fagforening ude at søge Arbejde i Provinserne og paa Landet, og de have til Dels ogsaa faaet Arbejde. Men nu standser det ogsaa derude, og de vende tilbage. De have deres Familier her i København, og de se en grufuld Vinter i Møde.

Jeg vil i denne Sammenhæng tillade mig at spørge, hvad det bliver til med den udmærkede Idé, som i Foraaret blev fremsat af flere danske Andelsmænd. Ordføreren for den Deputation, som den Gang søgte den daværende Konseilspræsident, have vi nu den Glæde at have siddende som Medlem her i Tinget — det er det ærede nyvalgte Medlem fra Sæby (Anders Nielsen). Denne Deputation fra Andelselskaberne søgte Konseilspræsidenten for at slaa til Lyd for den Tanke, at Andelselskaberne paa Landet og Fagforeningerne i Byen, eventuelt under Regeringens Medvirkning, traadte i Forbindelse med hinanden, saaledes at Arbejdskraften kunde blive fordelt paa en hensigtsmæssigere Maade, end det nu finder Sted. Fra Arbejdernes Side, fra Fagforeningernes og fra Socialdemokratiets Side fandt denne Tanke meget velvillig Modtagelse, men vi have ikke senere hørt noget fra det ærede Medlem fra Sæby eller fra Andelsforeningerne. Jeg ved, at i Sommer skrev en arbejdsløs københavnsk Murersvend til det ærede Medlem fra Sæby og spurgte, om han ikke kunde skaffe ham Arbejde, men han fik det Svar, at det var umuligt for det ærede Medlem fra Sæby. Naa, naturligvis er det heller ikke let for en enkelt Mand, men det viser dog, at den megen Tale, der føres om, at de have saa let ved at skaffe Arbejdskraften anbragt derude paa Landet, dog maaske har mindre paa sig. Men sikkert nok kunde

Arbejdskraften fordeles langt heldigere end nu.

Jeg tror, at det, der tiltrænges, er en almindelig Arbejdsanvisning. Vi have jo en Arbejdsanvisning i København og i enkelte andre Byer, men det, vi trænge til, er en Stats-, en Lands-Arbejdsanvisning, og jeg vil bede den højtærede Regering — det bliver vel særlig den højtærede Indenrigsminister — at have sin Opmærksomhed henvendt herpaa. Den forrige Konseilspræsident udtalte sig velvillig i saa Henseende, og jeg tror ogsaa, at den forrige Indenrigsminister gjorde det. Maaske vil Tiden snart være til, da vi nu have faaet et Handelsministerium, ligesom vi for en halv Snes Aar siden fik et Landbrugsministerium, at faa et virkeligt Arbejdsministerium eller til, at Indenrigsministeriet blev omdannet til et virkeligt Arbejdsministerium, hvorunder al socialpolitisk Lovgivning kunde gaa ind, og hvorunder ogsaa Arbejdsanvisningen kunde komme til at sortere, thi Arbejdsanvisningen maa komme til at spille en stadig større Rolle.

Derunder vilde ogsaa det Spørgsmaal, som bliver mere og mere brændende, kunne sortere, Spørgsmaalet om at regulere, at gøre Staten til en Regulator i de gode og i de onde Tider, hvor det kunde overvejes at forcere Arbejdet stærkt i de daarlige Tider og at holde tilbage i de gode, at undersøge Forholdene ved en gennemført Statistik og deraf drage Følgeslutninger for Fremtiden og ligefrem beregne, naar Tiden maatte være særlig daarlig. Under dette Ministerium maatte da ogsaa høre en gennemført Socialstatistik, en Erhvervs-, Forbrugs- og Arbejdsløshedsstatistik, ført op hver Maaned, hver Uge til Dato. Vi mangle endnu saare meget i saa Henseende. Men i hvert Fald vilde det være i høj Grad ønskeligt, om vi snarest muligt kunde faa etableret en Lands-Arbejdsanvisning.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har ganske Ret i, at vi her møde med Arbejdsløshedens Spøgelse under Armen, og det burde være en af dette Tings største Opgaver at tage Arbejdsløhedsspørgsmaalet op for Alvor. Det ærede Medlem nævnede selv Ordet „den moderne Kapitalisme“. Det er sjældent, ejendommeligt og glædeligt at finde dette Ord i en Højremands Mund. Denne moderne Kapitalisme, der naturnødvendig afføder Kriser — omtrent hvert 4de Aar løbe Produktionskræfterne løbsk, og hvert 4de Aar gaa de i Staa —, skaber i Virkelig-